

Чепель О. І.

*студентка 1-го курсу факультету адвокатури
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ПРАВОСВІДОМІСТЬ ТА ПРАВОВА КУЛЬТУРА АДВОКАТА ЯК ОСНОВИ ЙОГО ДІЯЛЬНОСТІ

адвокат – професія, що жадає від свого власника безумовного знання закону, значного досвіду, технічної оснащеності, мобільності, артистизму, красномовства, комунікабельності та інших професійних та особистих якостей.

демократизація сучасного українського суспільства і гуманізація освіти висувають підвищені вимоги до правосвідомості майбутніх юристів. від рівня правосвідомості залежить їх соціально-правова, цивільна активність, готовність брати участь у зміцненні законності та правопорядку. адвокат повинен розуміти свої дійсні інтереси, знати права і вміти захищати їх законними засобами, виконувати обов'язки, поважати права та інтереси інших.

Професійна правосвідомість адвокатів є основним інструментом їх діяльності, має свої особливі умови, середовище, засоби та методи існування.

Правосвідомість та відповідна ієрархія правових цінностей не лише формуються завдяки правовому досвіду особистості, але й пов'язані з вибірковістю інформації про навколишнє середовище конкретної людини, яка обумовлена індивідуальним набором основних тенденцій. серед елементів індивідуальної правосвідомості особливе значення мають правові знання, ставлення до права та правові установки. саме ці елементи визначають єдність правосвідомості, її цілісність і специфіку. у правосвідомості одного і того ж індивіда присутні елементи, характеристики, властивості різних напрямків: правова ідеологія, правова психологія, буденна та наукова, конституційна й екологічна правосвідомість тощо. елементи і види правосвідомості знаходяться в тісному взаємозв'язку, утворюють цілісну єдність, вони не можуть існувати також без елементів морального, політичного та інших різновидів свідомості.

розвиток правосвідомості студентів юристів – це сукупність заходів в освітньому процесі, що забезпечують досягнення майбутніми фахівцями необхідного рівня правосвідомості.

основними критеріями визначення сформованості рівнів правової свідомості юристів є: правова інформованість, ставлення до права, правові установки.

Найбільш узагальненим критерієм є правова поведінка. Неможливо визначити загальний абстрактний критерій правосвідомості, вимоги до рівня сформованості правосвідомості необхідно враховувати з віком особистості, її соціальним становищем, сферою діяльності.

розвиток правосвідомості майбутніх юристів здійснюється одночасно з розвитком їх особистості: розширення знань та пізнавальних процесів, рівня культури, світогляду тощо. Правова культура особистості визначає здатність свідомо контролювати свою поведінку, розумно ставитись до власних потреб і бажань, не бути механічним виконавцем зовнішніх вимог.

Необхідною умовою формування правосвідомості майбутніх юристів є виховання належної професійної моралі, системи моральних та морально-правових норм, які регулюють дії професійної моралі допомагає юристові зробити правильний вибір при прийнятті службових обов'язків, найбільш повно реалізувати прийняте оптимальне рішення в кожному випадку практичної діяльності. і поведінку юриста у професійній діяльності.

одним із шляхів формування правосвідомості у майбутніх фахівців є постійний аналіз практики у вирішенні правових ситуацій. тобто майбутній фахівець повинен постійно сповідатися перед самим собою про причини прийнятих неправильних рішень, що впливає як на загальну, так і на деонтологічну правосвідомість. соціальне призначення правосвідомості полягає у підвищенні інформаційної культури майбутнього фахівця юриста.